

97 В ТИХИЙ РАНІШНІЙ ЧАС

На рассвете ли дня

1. В ти_хий ра_ніш_ній час, чи як день вже по_гас, - пе_ред
 2. З Ним я ра_но вста_ю, Ним од_ним я жи_ву, з Ним у_
 3. Як ніч_но_ї по_ри від тур_бот всіх зем_них під по_
 4. І Бог чу_є ме_не, ро_зу_мі_є у_се, Він біль
 5. В ти_хий ра_ніш_ній час, чи як день вже по_гас, - пе_ред
 6. В мить о_стан_ню жит_тя хай мо_лит_ва свя_та з Бо_гом

1. Гос_по_дом я на ко_лі_нах. Він по_чу_є ме_не - і жур_
 2. _сі пе_ре_шко_ди о_си_лю. Тіль_ки Ним я кріп_люсь, тіль_ки
 3. _кровом Твор_ця спо_чи_ва_ю, від_кри_ва_є ме_ні Він за_
 4. сер_ця мо_го по_ді_ля_є. По мо_лит_ві мо_їй мир да_
 5. Гос_по_дом я на ко_лі_нах. Як при_єм_но ме_ні з Ним в до_
 6. дух мій на_ві_ки з'ед_на_є і о_ся_є мій шлях у свя_та

1. _ба про_ми_не, спо_кій сер_цю Він дасть не_од_мін_но.
 2. Ним я хва_люсь, в Нім чер_па_ю ба_дьо_рість і си_лу.
 3. _ві_ти Сво_ї - я при_сут_ність Йо_го від_чу_ва_ю.
 4. _ру_є свя_тий і по_ві_рі Він ди_во_яв_ля_є.
 5. _ро_зі зем_ній, хо_чу бу_ти з Ним кож_ну хви_ли_ну.
 6. _ті не_бе_са - там ме_не мій Спа_си_тель че_ка_є.